

Sygnatura akt II C 613/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016 roku w Łodzi

sprawy w powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko G. M.

z udziałem po stronie pozwanego interwenienta ubocznego Towarzystwa (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1880,41 (tysiąc osiemset osiemdziesiąt 41/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 10 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) (tysiąc dwieście siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 613/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 31 lipca 2014 roku Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W., reprezentowane przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosło o zasądzenie od pozwanego G. M. kwoty 2.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 11 kwietnia 2013 roku w budynku przy ul. (...) w Ł. miało miejsce zalanie lokalu mieszkalnego numer (...) zajmowanego przez M. S.. Przyczyną szkody był przeciek z odpływu WC w lokalu numer (...) zajmowanym przez G. M.. Odpowiedzialny za powstanie szkody był, w ocenie powoda, pozwany. Poszkodowana posiadała polisę ubezpieczenia mienia w (...) oraz wystąpiła o likwidację szkody z własnego ubezpieczenia. Szkada jakiej doznała poszkodowana wyniosła 2.000 zł, która to kwota została wypłacona jej tytułem odszkodowania. Pomimo wezwania, powód nie spełnił świadczenia dobrowolnie.

[pozew k. 2-6, pełnomocnictwo k. 8]

Nakazem zapłaty z dnia 7 sierpnia 2014 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi nakazał pozwanemu, by zapłacił powodowi kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tym terminie sprzeciw. Od powyższego nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw zaskarżając go w całości. Wniósł o

oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany wniósł także o przyznanie (...) jako zakładu ubezpieczeń, z którym zawarto umowę OC w życiu prywatnym. Pozwany przyznał, że w dniu 11 kwietnia 2013 roku doszło do zalania mieszkania numer (...) zajmowanego przez M. S. wskutek wydostania się wody z mieszkania powoda, na skutek wystąpienia awarii instalacji wodnej polegającej na uszkodzeniu uszczelki przy wężyku doprowadzającym wodę do spłuczki. Pozwany zaprzeczył, aby do awarii doszło wskutek zawinienia w jego działaniu, zaprzeczył także nieszczelnościom przy odpływie WC oraz istnieniu związku przyczynowego pomiędzy stanem technicznym odpływu WC a zalaniem lokalu. Kwestionował także wysokość szkody wskazywaną przez powódkę.

[nakaz zapłaty k. 3 2 ; sprzeciw k. 33-34]

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu w całości. Wskazał, iż bezzasadne jest stanowisko pozwanego, że nie ponosi winy w spowodowaniu zdarzenia szkodzącego, potwierdził on bowiem, że przyczyną zdarzenia było pęknięcie uszczelki przy wężyku doprowadzającym wodę do spłuczki w lokalu pozwanego, co jednoznacznie świadczy, że do zalania doszło z winy pozwanego. Spoczywał na nim bowiem obowiązek dbałości o należyty stan techniczny zajmowanego przez niego lokalu, co w ocenie powódki uzasadnia przypisanie pozwanemu winy w postaci niedbalstwa.

[odpowiedź na sprzeciw k. 44-47]

W piśmie z dnia 29 września 2014 roku Towarzystwo (...) w W. zgłosiło przystąpienie do udziału w sprawie po stronie pozwanego. Interwenient uboczny wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. Jednocześnie interwenient uboczny podniósł zarzut niewykazania winy pozwanego, będącej niezbędną przesłanką odpowiedzialności za szkodę.

[interwencja uboczna k. 52 ; pełnomocnictwo- k. 54]

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014 roku Sąd zwolnił pozwanego od zaliczki na wynagrodzenie biegłego z zakresu budownictwa w całości.

[postanowienie k. 73]

W toku dalszego postępowania stanowiska stron do dnia zamknięcia rozprawy nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. M. zamieszkuje w lokalu mieszkalnym numer (...) położonym przy ul. (...) w Ł. M. S. zamieszkuje w lokalu mieszkalnym numer (...), położonym bezpośrednio pod mieszkaniem G. M..

[okoliczność bezsporna]

W dniu 11 kwietnia 2013 roku w lokalu mieszkalnym numer (...) przy ul. (...) w Ł. miała miejsce awaria instalacji wodociągowej, uszkodzeniu uległa uszczelka usytuowana przy nakrętce wężyka elastycznego doprowadzającego zimną wodę do spłuczki w pomieszczeniu ubikacji. Na skutek wydostawania się wody doszło do zalania znajdującego się na niższym poziomie lokalu mieszkalnego numer (...), zajmowanego przez poszkodowaną M. S..

[kserokopia potwierdzenia szkody k. 15, przesłuchanie pozwanego k. 123-124, kserokopia karty pracy k. 92, k. 132 i odw. , kserokopia dziennika zgłoszeń k. 93, k. 133]

Awaria miała miejsce około 2- 3 w nocy, pozwany był obecny w czasie zdarzenia w swoim mieszkaniu. Po stwierdzeniu wycieku pozwany zakręcił zawór doprowadzający wodę do sedesu. W chwili zdarzenia poszkodowana M. S. nie była obecna w swoim mieszkaniu, obecna była jedynie jej córka J. W., która nad ranem udała się do pozwanego, zauważyła bowiem wodę na podłodze toalety, kapanie wody z sufitu i ściekanie wody po ścianach łazienki i ubikacji. J. W. niezwłocznie poinformowała pozwanego o zdarzeniu. Pozwany, podczas wizyty w lokalu numer

(...), zauważył ściekającą wodę z sufitu w mieszkaniu numer (...). Pozwany poczuwał się do winy za zaistniałe zdarzenie, zaproponował wówczas poszkodowanej likwidację szkody z posiadanego przez niego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

[przesłuchanie pozwanego k. 123-124 , zeznania świadka J. W. k. 159-160]

Zalaniu w mieszkaniu numer (...) położonym przy ul. (...) w Ł. uległo pomieszczenie łazienki i ubikacji. W pomieszczeniach tych zamontowany był podwieszany sufit wykonany z płyt kartonowo gipsowych. Do tych pomieszczeń są odrębne wejścia, są oddzielone ścianą. Wskutek awarii zalaniu w pomieszczeniu ubikacji uległa podłoga i podwieszany sufit. Wskutek namoknięcia odłamaniu uległa część podwieszanego sufitu w ubikacji, w miejscu łączenia ze ścianą. Zalaniu uległo również 5 półek we wnękach w łazience i ubikacji, które uległy rozwarstwieniu. W pomieszczeniu ubikacji pojawiły się także zacieki na prawej ścianie. Zalana była również wnęka po prawej stronie pomieszczenia, w miejscu gdzie są półki. Również w pomieszczeniu łazienki na ścianie po lewej stronie znajdowały się zacieki wodne.

[kserokopia karty pracy k. 92, k. 132, zeznania świadka M. S. k. 121-123 , zeznania świadka J. W. k. 159-160]

W dniu (...) córka poszkodowanej J. W. zgłosiła szkodę do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.. Na skutek zgłoszenia w mieszkaniach numer (...) miała miejsce wizyta hydraulika. Przyczyna i sprawca zalania zostali wpisani w karcie pracy prowadzonej przez hydraulika. Na podstawie karty pracy pracownik Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. wystawił zaświadczenie do ubezpieczyciela o fakcie zalania lokalu mieszkalnego numer (...) przy ul. (...) w Ł.. Karta pracy obejmuje zbiór wszystkich zgłoszeń lokatorskich, które konserwatorzy w ciągu dnia muszą wykonać.

[kserokopia rejestru wydanych zaświadczeń k. 91, k. 131, kserokopia karty pracy k. 92, k. 132, kserokopia dziennika zgłoszeń k. 93, k. 133, zeznania świadków: M. S. k. 121-123 , B. G. k. 157-158 , J. W. k. 159-160 i A. K. k. 176-177]

Około 2-3 lata przed zdarzeniem z dnia 11 kwietnia 2013 roku pozwany G. M. samodzielnie wymienił wężyk elastyczny doprowadzający wodę do sedesu w pomieszczeniu ubikacji, gdyż w jego ocenie nie było konieczności interwencji fachowca.

[przesłuchanie powoda k. 123-124]

M. S. po zdarzeniu z dnia 11 kwietnia 2013 roku przeprowadziła remont pomieszczeń ubikacji i łazienki. Wymianie podlegało 5 półek, które uległy zniszczeniu wskutek zalania, mała szafka usytuowana we wnęce w łazience i drzwiczki od wodomierza. Wymianie podlegały także wszystkie żarówki halogenowe – 4 w ubikacji i 4-5 w łazience, oraz uszkodzony element podwieszanego sufitu w pomieszczeniu ubikacji. Po zalaniu w pomieszczeniach pojawiło się zagrzybienie, głównie we wnękach, konieczne było przeprowadzenie odgrzybiania. Usunięcie skutków zalania polegało także na dwukrotnym odmalowaniu powierzchni ścian w pomieszczeniach łazienki i ubikacji. (...) budowlane były zakupione przez poszkodowaną M. S., zaś remont wykonany został przez jej znajomych.

[zeznania świadka M. S. k. 121-123]

M. S. posiadała w okresie szkody ubezpieczenie w (...) Asekuracja. W dniu 11 kwietnia 2013 roku zgłosiła fakt zalania swojego mieszkania u ubezpieczyciela. Decyzją z dnia 24 kwietnia 2014 roku (...) Asekuracja wypłaciła na rzecz poszkodowanej, w związku ze szkodą z dnia 11 kwietnia 2013 roku odszkodowanie w kwocie 2.000 złotych za szkodę poniesioną w wyniku zalania nieruchomości.

[potwierdzenie zgłoszenia szkody k. 16-17, decyzja o wypłacie odszkodowania k. 25 , kserokopia potwierdzenia wypłaty k. 26]

Z dniem 28 grudnia 2012 roku Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. połączyła się z (...) S.A. przez przeniesienie całego majątku spółki (...) S.A. na rzecz Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna, w trybie art. 492 § 1 pkt 1, w zw. z art. 506 § 4 k.s.h.

[odpis KRS k. 9-14]

W piśmie z dnia 26 maja 2014 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 29 maja 2014 roku, Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 2.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w terminie do dnia 9 czerwca 2014 roku.

[kserokopia wezwania do zapłaty k. 27, kserokopia zwrotnego potwierdzenia odbioru k. 28]

W dniu 11 kwietnia 2013 roku G. M. posiadał zawartą z Towarzystwem (...) z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej lokalu mieszkalnego numer (...) usytuowanego w budynku przy ul. (...) w Ł..

[okoliczność bezsporna]

Wysokość niezbędnych i uzasadnionych kosztów przywrócenia do poprzedniego stanu lokalu położonego w Ł. przy ul. (...) wynosi 1880,41 złotych. Zakres szkody w lokalu mieszkalnym numer (...) skutek zdarzenia z 11.04.2013 roku obejmował szkody powstałe w ubikacji i łazience: zamoknięcie i napuchnięcie płyt gipsokartonowych stropu podwieszonoego, zamoknięcie i napuchnięcie płyt gipsokartonowych ścian, ścianki i 5 półek szafki wnękowej, zacieki i wykwity na ścianach, uszkodzenie (napuchnięcie) elementów szafki podumywalkowej i zalanie instalacji elektrycznej i rdzewienie opraw halogenowych w stropie podwieszonym. Przyczyną szkody było rozszczelnienie wężyka zimnej wody przy zaworze 1/2 cala na półce przy WC, co spowodowało zalanie wodą zimną z WC w lokalu mieszkalnym numer (...), stropów we wnękach, a następnie stropów podwieszonych i ścian z płyt gipsowo-kartonowych w lokalu mieszkalnym numer (...). Rozszczelnienie wężyka może nastąpić na skutek jego pęknięcia (co zdarza się sporadycznie) oraz z innych przyczyn (m.in. pęknięcie uszczelki). Rozszczelnienie wężyka wskutek pęknięcia uszczelki jest mało prawdopodobne, chyba że dokonano niewłaściwego montażu (niewłaściwe ułożenie uszczelki i mufy w stosunku do gwintu zaworu) lub nie dociągnięto mufy podczas montażu. Przy zbyt krótkim wężyku występują: nieprawidłowe ułożenie mufy z uszczelką do gwintu drugiego złącza, brak możliwości prawidłowego dociągnięcia mufy i dodatkowe naprężenia w wężyku na skutek naciągnięcia przy montażu oraz zmian ciśnienia wody. W. podłączeniowe są wykonywane fabrycznie oraz poddawane próbom. W. przyłączeniowe są sprzedawane w znacznych ilościach, posiadają określone parametry wytrzymałościowe. Większość awarii spowodowanych pęknięciem wężyka lub innym uszkodzeniem, wynika z niewłaściwego montażu, a nie wady fabrycznej. Prawidłowo zainstalowany wężyk nie wymaga w warunkach domowych specjalnej konserwacji. Podczas montażu należy zwracać uwagę na dopasowanie i długość wężyka, wygląd oplotu i skuwki, jakość i ułożenie uszczelki oraz ułożenie mufy i uszczelki w stosunku do gwintu drugiego elementu oraz właściwe dokręcenie mufy. Przyczyną rozszczelnienia się połączenia (wężyka) był nieprawidłowy montaż i brak kontroli nad połączeniem.

Instalacja zimnej i ciepłej wody oraz kanalizacji, została przerobiona w pomieszczeniu ubikacji w lokalu mieszkalnym numer (...), w stosunku do projektu, przeniesiono na ścianę zachodnią kolejno: umywalkę narożną, sedes, brodzik, ukrywając w półce przy podłodze ciągi instalacyjne z rur PCV.

Obecnie w lokalu mieszkalnym numer (...) w Ł. przy ul. (...), przy sedesie, podejście zakończono zaworem 1/2 cala, a następnie nakręcono końcówkę wężyka w oplocie stalowym z mufami łączącymi. Przyłączenie rezerwuaru do instalacji wodnej zimnej wody wykonano wężykiem w oplocie fabrycznym 1/2 cala o długości 55 cm, miejsce wkręcenia końcówek wężyka uszczelniono białą masą silikonową. Na skuwce i oplocie wężyka przy zaworze występują pasma rdzy, co świadczy o zawilgoceniu lub drobnej nieszczelności wężyka. Stan instalacji i przyłączeń w wc jest co najwyżej średni, na wszystkich podejściach wodnokanalizacyjnych widoczne są ślady zacieków, co świadczy o nieprawidłowym spasowaniu elementów podczas montażu, brak szczelności elementów i długotrwałe wycieki. Niedopasowanie gwintów skuwki wężyka i zaworu 1/2 cala powoduje nieszczelność połączenia, które może przepuszczać wodę pomimo zastosowania silikonu

Zamontowany obecnie w lokalu mieszkalnym numer (...) wężyk posiada oplot fabryczny ze skuwkami 1/2 cala, odpowiednią długość, bez naprężeń, zaś jego stan techniczny wskazuje na znaczne zużycie (ślady rdzy o

intensywnej barwie). Natomiast zacieki wskazują na nieprawidłowy montaż i brak szczelności połączenia. Montaż jest nieprawidłowy, brak dokładnego spasowania łączonych elementów. Obecnie w całym pomieszczeniu nie widać śladów podwyższonej wilgotności, a ślady rdzy i zacieków występują na m.in. na syfonie pod umywalką, na wężyku przy sedesie.

(opinia biegłego k. 188-202 , pisemna opinia uzupełniająca k. 224-225, pisemna opinia uzupełniająca k. 249)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie dokumentów lub ich kserokopii, jak również na podstawie zeznań pozwanego G. M. i powołanych w sprawie świadków, a także na podstawie opinii powołanego w sprawie biegłego z zakresu budownictwa. Ustaleń stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd pominął złożony przez powódkę przy pozwie kosztorys powykonawczy (k. 20-24), został bowiem sporządzony według zapisów inwestora na adres R. w dniu 29 maja 2009 roku. Nadto, jak wynika z opinii biegłego sądowego, kosztorys ten zawiera pozycje, które nie występują przy usuwaniu szkód w lokalu mieszkalnym numer (...) położonym przy ul. (...) w Ł..

Należy przy tym zaznaczyć, iż okoliczności faktyczne tej sprawy, w tym w szczególności fakt zalania lokalu mieszkalnego poszkodowanej M. S., jak również fakt wypłacenia poszkodowanej tytułem odszkodowania kwoty 2.000 złotych były bezsporne. Kwestia sporna sprowadzała się do winy pozwanego w zalaniu lokalu poszkodowanego oraz do zasadności wypłaconego przez powódkę odszkodowania za zniszczone mienie.

Elementem pozwalającym na dokonanie wyceny wartości szkód oraz ich zakresu, powstałych w lokalu poszkodowanej była opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa K. Ś., który wydał opinię pisemną, a także w opiniach pisemnych uzupełniających ustosunkował się do wątpliwości podniesionych przez pełnomocników powódki i interwenienta ubocznego. W ocenie Sąd opinia biegłego z zakresu budownictwa jest pełnowartościowym i kluczowym dowodem w realiach rozstrzyganej sprawy. Jest ona spójna, rzetelna, sporządzona zgodnie z prawidłami specjalistycznej wiedzy. Biegły w sposób jednoznaczny odpowiedział na pytania Sądu, zaś swe odpowiedzi w sposób logiczny uzasadnił. Zauważyć przy tym należy, że żadna ze stron procesu ostatecznie po wydaniu opinii uzupełniających nie kwestionowała powyższej opinii, nie złożyła w stosunku do niej żadnych zarzutów ani nie wniosła o powołanie innego biegłego. Sąd także nie miał podstaw do podważenia wniosków postawionych przez biegłego – stały się one podstawą poczynionych ustaleń.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako zasadne, zasługuje na uwzględnienie niemal w całości.

Podstawą prawną dochodzonego roszczenia jest przepis art. 828 § 1 zd. 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości zapłaconego odszkodowania. Przepis ten zawiera regulację regresu ubezpieczeniowego. Przyjmuje się, że jest to jeden z przypadków wstąpienia w prawa zaspokojonego wierzyciela, o których mowa w art. 518 pkt. 4 k.c., który stanowi, iż osoba trzecia, która spłaca wierzyciela, nabywa spłaconą wierzytelność do wysokości dokonanej zapłaty, jeżeli przewidują to przepisy szczególne. Przejście roszczenia na ubezpieczyciela następuje z mocy prawa, dzięki tej regulacji zapłata odszkodowania ubezpieczeniowego nie powoduje wygaśnięcia wierzytelności powstałej w wyniku wyrządzenia szkody ubezpieczonemu (mimo naprawienia szkody). W konsekwencji ubezpieczyciel nabywa to samo roszczenie, które przysługiwało ubezpieczonemu. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który stał się podstawą czynionych przez sąd ustaleń faktycznych, wykazane zostało, iż doszło do spełnienia przez Towarzystwo (...) S.A. w W. świadczenia na rzecz poszkodowanej, posiadającą wykupioną polisę ubezpieczeniową w powodowej spółce. Przesłankami regresu są: fakt wyrządzenia przez pozwanego szkody oraz fakt wypłaty odszkodowania poszkodowanemu. Przy czym kwota dochodzona w drodze regresu nie może przekraczać kwoty wypłaconej z tytułu odszkodowania, gdyż zakład ubezpieczeń wstępuje w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości dokonanej

zapłaty. Powódka udowodniła, iż spełnione są przesłanki dochodzenia roszczenia regresowego. Nie dochodziła kwoty wyższej niż wypłacona z tytułu odszkodowania.

Wyjaśnienia natomiast wymaga podstawa prawna odpowiedzialności G. M. za zdarzenie z dnia 11 kwietnia 2013 roku. Uchwała Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 19 lutego 2013 roku (III CZP 63/12) ugruntowała dotychczasową linię orzecniczą, która konsekwentnie stoi na stanowisku, że odpowiedzialność użytkownika lokalu za szkodę wynikającą z zalania lokalu położonego na niższej kondygnacji kształtuje się na zasadzie winy zgodnie z przepisem art. 415 k.c., który stanowi, iż kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Dlatego też dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego za szkodę, niezbędne było ustalenie, oprócz samej szkody, także winy pozwanego oraz normalnego związku przyczynowego pomiędzy jego zawinionym zachowaniem a szkodą. O winie sprawcy szkody możemy mówić wówczas, gdy jego zachowanie w kontekście całokształtu porządku prawnego ma charakter obiektywnie bezprawny, oraz gdy można mu postawić zarzut, iż mając świadomość szkodliwego skutku swego zachowania i przewidując jego wystąpienie, celowo zmierzał do osiągnięcia owego skutku (wina umyślna) lub nie dołożył należytej staranności, aby skutkom owego zachowania zapobiec (wina nieumyślna - niedbalstwo). Pojęcie niedbalstwa wiąże się zatem w prawie cywilnym z niezachowaniem wymaganej staranności. Niedbalstwo polega na niedołożeniu wymaganej w stosunkach danego rodzaju staranności niezbędnej do uniknięcia skutku, którego sprawca nie chciał wywołać. Sprawca szkody odpowiada w razie istnienia choćby lekkiego niedbalstwa. Z kolei czyn niedozwolony w rozumieniu art. 415 k.c. może mieć miejsce wówczas, gdy sprawca w sposób zawiniony naruszył obowiązek powszechny, tj. zakazy wynikające z norm prawnych (sprzeczność z prawem), moralnych bądź obyczajowych (sprzeczność z zasadami współżycia społecznego). Zatem bezprawność w rozumieniu reżimu deliktowego jest efektem ogólnego normatywnego zakazu nie wyrządzania sobie nawzajem szkody, skutecznego erga omnes. Z całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż wszystkie te przesłanki, warunkujące powstanie odpowiedzialności po stronie pozwanej, zostały spełnione.

Niewątpliwie pozwany jest lokatorem w rozumieniu przepisu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. W świetle powyższego zasadnym jest wymaganie od pozwanego, by stosował się do treści przepisu art. 6b wskazanej ustawy, który nakłada obowiązek naprawy, konserwacji i wymiany m. in. umywalek wraz z syfonami, baterii i zaworów czerpalnych, a także innych urządzeń sanitarnych, w które lokal jest wyposażony. Zatem, w ocenie Sądu, obowiązkiem pozwanego jako lokatora mieszkania numer (...) znajdującego się w budynku przy ul. (...) w Ł. było dbanie o istniejące w nim instalacje, w tym urządzenia do nich podłączone. Obciążał go obowiązek utrzymywania posiadanych przez nich instalacji, w tym instalacji wodno-kanalizacyjnej w należyłym stanie technicznym. W szczególności, dbałość ta winna przejawiać się w kontrolowaniu przewodów wodnych pod względem ich technicznego zużycia, a w przypadku jego stwierdzenia, w ich wymianie na nowe. Minimum staranności, które winien wykazać pozwany, używając lokalu, to okresowe sprawdzanie, czy wymienione wyżej elementy jego wyposażenia nadają się do dalszej, bezpiecznej eksploatacji. Tymczasem G. M. powyższemu obowiązkowi nie sprostał, nie tylko nie zapewnił właściwego stanu technicznego instalacji wodnej w lokalu, który zajmował, ale również własnym działaniem doprowadził do sytuacji gdy wskutek nieprawidłowego montażu wężyka połączeniowego zaworu wodnego do miski sedesowej, nastąpił wyciek wody z instalacji. Jak wynika bowiem ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, pozwany 2- 3 lata przed zdarzeniem samodzielnie wymienił wężyk elastyczny doprowadzający wodę do sedesu w pomieszczeniu ubikacji, zaś wyciek wody, który spowodował zalanie był spowodowany rozszczelnieniem wężyka. Pozwany sam wskazywał, że zapamiętał, iż przyczyną wycieku było pęknięcie uszczelki, jak wskazał, tak sobie tę okoliczność utrwalił (k. 124). W świetle opinii biegłego, przyczyną rozszczelnienia się połączenia może być pęknięcie wężyka albo inna przyczyna, w tym pęknięcie uszczelki, które jest co prawda mało prawdopodobne, chyba że dokonano niewłaściwego montażu (niewłaściwie ułożono uszczelkę i mufę w stosunku do gwintu zaworu) lub nie dociągnięto mufy podczas montażu. Zestawiając ze sobą te dwa elementy należy dojść do wniosku, że przyczyną wycieku był nieprawidłowy montaż wężyka, który w połączeniu z brakiem kontroli nad połączeniem doprowadził do wyrządzenia szkody. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż tego typu urządzenia jak wężyk, które przecież znajdują się w ciągłej eksploatacji, powinny być, jeśli nie wymieniane, to co najmniej konserwowane przez osoby posiadające wiedzę i doświadczenie pozwalające wykonać takie prace z zachowaniem odpowiednich wymogów i standardów technicznych. Wzorzec należytej staranności

konstruowany dla normalnego użytkownika instalacji wodnej w mieszkaniu, nakłada na niego obowiązek dbałości o elementy łączące je z instalacją wodno – kanalizacyjną, zatem w niniejszej sprawie, niewątpliwie nie można mówić jedynie o zdarzeniu czysto losowym, które było całkowicie niezależne od pozwanego, który samodzielnie wykonywał wszelkie naprawy związane z instalacją wodną w mieszkaniu. W dobie wykorzystywania urządzeń, których działanie wiąże się ze zwiększonym ryzykiem, ich użytkowników winna cechować przeczność i rozważa, by swoim zachowaniem nie powodowali szkód w mieniu innych osób. O braku dbałości G. M. o stan techniczny instalacji wodnej w mieszkaniu świadczy także przywołany w opinii biegłego sądowego obecny stan tych instalacji. Biegły stwierdził bowiem, że zostały one zamontowane w nieprawidłowy sposób. Podczas oględzin w mieszkaniu pozwanego stwierdzono, że na wszystkich podejściach wodnokanalizacyjnych widoczne są ślady zacieków, co świadczy o nieprawidłowym spasowaniu elementów podczas montażu, brak szczelności elementów i długotrwałych wyciekach. Pomimo zastosowania silikonu, nadal istnieje nieszczelność połączenia wężyka elastycznego, które może przepuszczać wodę, brak jest także dokładnego spasowania łączonych elementów. Również stan techniczny zamontowanego obecnie wężyka budzi poważne wątpliwości (ślady rdzy o intensywnej barwie).

Pomiędzy zachowaniem pozwanego a szkodą w mieniu jego sąsiadów występuje też adekwatny związek przyczynowy, o którym stanowi przepis art. 361 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem, zobowiązany za szkodę ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Na marginesie należy jedynie zauważyć, że pozwany zeznał, że poczuwał się do winy za zaistniałe zdarzenie, zaproponował nawet poszkodowanej likwidację szkody z posiadanego przez niego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

W rozpoznawanej sprawie wysokość przyznanego odszkodowania winna zatem odpowiadać rzeczywiście uzasadnionym kosztom usunięcia skutków zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 roku. Koszt ten, zgodnie z opinią biegłego sądowego wyniósł 1880,41 złotych. Kwota ta nie była w istocie kwestionowana przez pozwanego, nie budziła też żadnych zastrzeżeń Sądu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1880,41 złotych, o czym orzeczono w punkcie 1 wyroku. Natomiast powództwo w pozostałej części należało oddalić jako zbyt daleko idące, o czym orzeczono w punkcie 2. wyroku.

Rozstrzygnięcie o odsetkach z tytułu opóźnienia w wypłacie należnego powódce odszkodowania zapadło na podstawie art. 481 § 1 k.c. Stosownie do treści tego przepisu, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 k.c. Dłużnik opóźnia się, więc z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym lub wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku, gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Świadczenie główne staje się więc wymagalne z chwilą upływu terminu lub niezwłocznie po wezwaniu ze strony wierzyciela. Dlatego w orzecznictwie przyjęto, że przy braku oznaczenia terminu świadczenia art. 481 k.c. wiąże powstanie stanu opóźnienia z wezwaniem do zapłaty (por. art. 455 k.c.) - wyrok SN z dnia 27 marca 2000 r., III CKN 638/98, LEX nr 51370. Pismem z dnia 26 maja 2014 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 29 maja 2014 roku, powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 2.000 złotych tytułem odszkodowania za wyrządzone szkody w lokalu mieszkalnym numer (...) w Ł. przy ulicy (...), w terminie do dnia 9 czerwca 2014 roku. Wobec powyższego Sąd zasądził odsetki od zasądzonej kwoty, zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od dnia 10 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty. Z uwagi na wejście w życie od 1 stycznia 2016 roku zmiany w przepisach kodeksu cywilnego dotyczących odsetek i wyodrębnienie odsetek ustawowych za opóźnienie, skoro powód domagał się odsetek w związku z nieterminowym spełnieniem świadczenia przez pozwanego (a więc w związku z opóźnieniem), w wyroku zaznaczono, że poczynszy od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

W zakresie kosztów procesu, powód wygrał proces niemalże w całości, dlatego też w całości Sąd obciążył pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Zatem pozwany obowiązany jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie koszty procesu wyniosły 1217 złotych i objęły: koszty opłaty od pozwu w wysokości 100 złotych, koszty zaliczki na wynagrodzenie biegłego sądowego w wysokości 500 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 złotych wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. O wynagrodzeniu pełnomocnika powódki Sąd orzekał w oparciu o § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490).